

der ogsaa skete en Henvendelse til Udskrivningschefen i det Distrikt, hvori Frederikshavn er beliggende, sandsynligvis fra Toldforvalteren, der tillige er Mønstringsbestyrer. Den ene Udskrivningschef mente nu, at denne Afgift var ulovlig og søgte at godtgjøre det ved Henviisning til forskjellige Skrivelser og Anordninger; den anden Udskrivningschef mente, at Afgiften var lovlig erlagt, og saaledes indstillede Sagen til Justitsministeriet, som har givet den sidste Fortolkning Medhold. Det er, som man ser, et enkelt Tilfælde, men et Tilfælde, som dog viser, at de, der staa nærmest til at afgjøre saadanne Spørgsmaal, ikke ganske vide, hvad der i alle disse Reskripter og Skrivelser er det Gældende, og selv om de Enkelte, der have studeret Sagen nøiere, kunne vide Bested dermed, give dog disse Bestemmelser ofte Anledning til Misforstaaelse. Men ikke nok dermed, der finder ogsaa en meget stor Ubillighed Sted med Hensyn til Betalingen af disse Gebyrer, som pagyft i Betænkningen, det er ingenlunde en ringe Sag, der er Tale om, naar saadanne Gebyrer skulle erlægges for enhver nok saa kort Rejse, selv uden Hensyn til, om der finder Forandringer Sted med Hensyn til Mandskab, eller ikke. Jeg vil f. Ex. sætte, at et Dampskib gaar fra Aarhus til England, men undervejs løber ind til Frederikshavn og tager et eller to Kreaturer ombord. I saa Henseende skal der for at fremvise Skibsbemandingslisterne til Toldoplynet betales det Samme, som der er betalt for hele Vaamønstringen i Aarhus. Alle slige Bestemmelser ere trykkende for Skibsfarten i høiere Grad, end Mange tro. De hidrøre fra en Tid, da der var større Fortjeneste ved Søfarten end nu, og da det gjaldt om ved Sportulering at skaffe Indtægter til Embedsmænd, som dengang vare knappere af lagte, end de nu ere. Ingen af disse Omstændigheder er længere tilstede, og de kunne altsaa ikke begrunde en Fastholden ved de i saa Henseende nugældende Bestemmelser. Jeg skal med disse almindelige Bemærkninger gjentagende henvise til denne Del af Udvalgets Betænkning og skal udtale, at man i denne Henseende har Grund til at være tilfreds med den meget ærede Justitsministers Svar.

Schønheyder: Som ærede Medlemmer vilie have set af Udvalgets Betænkning, har Mindretallet ikke kunnet tiltræde Lovforslaget saaledes, som det er blevet forandret, og vedtaget i det andet Tilbud, navnlig ikke forsaavidt det gaar ud paa at udvide Vaterskontinstitutionen til Landets øvrige Søskjæbsteder; vi have derimod i flere og navnlig det væsentligste Punkt kunnet slutte os til det oprindelige af Regjeringen forelagte Lovforslag; Navnlig have vi i Modsetning til Flertallet troet at burde fastholde den Bestemmelse, der gaar ud paa Vaterskontinstitutionens Opretholdelse og vedblivende Bestaaen for Hovedstadens Vedkommende. Naar man nemlig ser hen til den temmelig betydelige udenrigske Skibsfart, der udgaar fra Kjøbenhavn, og det store Antal Søfolk, som i Narets Løb påmønstrer og afmønstrer herfra, og som rekruteres ikke alene fra vore egne Landsdele, men ogsaa for en ikke ringe Del fra fremmede Steder, tror jeg, man maa erkjende, at det er i den offentlige Ordens velforstaaede Interesse, som ogsaa til Betyggelse for Skibsførere og Rødere paa den ene Side og Besætningen paa den anden Side, at Kontrakternes Afslutning og den endelige Afregning foregaaer her i Kjøbenhavn, ligesom Tilfældet er paa andre større Handelspladser, i Overværelse af en særlig dertil beskiftet Autoritet. Jeg tror, at Erfaringen ved flere Leiligheder har godtgjort, at Vaterskonten; naar han er valgt med Skjønsmhed og hans Forretninger ere ordnede ved en passende og hensigtsmæssig Instrux, vil paa forskjellig Maade kunne være til Nytte og Veiledning. Han kan, ved at optænde mæglende under foresaldende, Stridigheder forebygge i mange Tilfælde. Henviisning til Rettergang og derved spare de Vedkommende et altid for Sømanden soleligt Tab af Tid og Penge. Vaterskontinstitutionen er hos os nu snart 120 Aar gammel, og naar man ser hen til den Udvilling, der er foregaaet med vor udenrigske Skibsfart saavel med Hensyn til Skibenes Antal som deres Størrelse, tror jeg, man maa indrømme, at de Grunde, der i sin Tid gjorde sig gjældende for Institutionens Indstiftelse, endnu ere tilstede, og det i langt